

gældende, at nogle Fordele og formentlig ingen Ulemper vilde være forbundne med at bestemme, at Kapitalfordring i bestemt angiven Pengefum, som er sikret ved Underpant i fast Ejendom (eller ved Haandpant), overhovedet ikke forældes, saa længe Pantretten bestaar. Man har dog anset det for rettest at begrænse Lovforslagets Bestemmelser til de foran nævnte Emner.

Medundertegnede Svend Høgskbro og Klein vilde have ønsket, at man — som i Regeringsforslaget tilfattet — var gaaet til et almindeligt Gennemsyn af vor Forældelseslovgivning med Hensyn til Fordringsrettigheder i det hele paa Grundlag af de i nævnte Forslag indeholdte Hovedprincipper, særlig ogsaa under Hensyn til det for Danmark og Norge fælles Arbejde, som ligger til Grund derfor, og som allerede har ført til en i Norge vedtagen paa disse Hovedprincipper hvilende Lov; da vi imidlertid ikke have opnaaet Tilslutning i saa Henseende hos Udvalgets øvrige Medlemmer, have vi ikke fundet tilstrækkelig Grund til at arbejde videre i den Retning. Da vi paa den anden Side maa erkende, at det fra Udvalgets Side foreliggende Forslag er et Fremstridt i Forhold til det bestaaende, have vi subsidiært kunnet slutte os dertil.

I Henhold til foranstaaende stilles følgende

Alf. Christensen,   Guldbrandsen.
Sekretær.

Harald Jensen.   Klein.

J. Nielsen.   Reiff.

Wistoft.

H. Sjørgensen var fraværende ved Betænkningens Afgivelse.

Ændringsforslag:

Af Udvalget:

1) Lovforlaget affattes saaledes:

§ 1.

Den i Henhold til Danske Lovs 5—14—4 gældende almindelige Forældelsesfrist af 20 Aar indskræntes for Regningskrav til 5 Aar.

§ 2.

Under Regningskrav skal efter nærværende Lov henføres enhver Fordring, som ikke støttes paa en af Skyldneren givet Kristelig Forpligtelse eller paa en ham overgaaet Dom eller paa Forlig, indgaaet af ham for en Ret eller Forligskommission eller anden til Modtagelse af Forlig med samme Retsvirkning bemyndiget Kommission, eller paa en med Hensyn til Skyldneren affagt, behørig skriftført Boldsigtkendelse.

§ 3.

Den i § 1 fastsatte kortere Forældelsesfrist af 5 Aar regnes først fra Fordringens Forfaldstid. For Krav paa Erstatning eller paa Tilbagebetaling af et med Urette betalt Beløb skal den derhos først regnes fra den Tid, da Fordringshaveren fik eller ved sædvanlig Agtpaaagivenhed vilde have faaet Kundskab om Tilværelsen af hans Ret til Erstatning eller Tilbagebetaling. Med 20 Aars Forløb fra Fordringens Stiftelse indtræder Forældelsen dog ubetinget."

2) Vedtages dette, ændres Titlen til:

"Forslag til Lov
om

Friften for Regningskravs Forældelse."

Déc. Hansen.   Svend Høgskbro.

Krabbe,   N. J. Larsen.
Formand og Ordfører.

J. Sørensen.   S. Sørensen.

Zahle.